

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 9. S. Simeonis vitæ ratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

§. IX.

Sæculum V.
A.C. 457.*S. Simeonis vitæ ratio.*

Sanctus Simeon nulla re frequentius quam oratione occupabatur; hanc p. 887.
jam corpore erecto, jam inclinato peragebat. Se autem profundissime inclinans, fronte pedum articulos contingebat, quippe continua jejunia corpus ita extenuaverant, ut pro ventre esset ventris locus. Cum orans sæpissime inclinaretur, quadam die id millies ducenties quadragies quater factum numerarunt. In Festis solemnioribus noctes stans extensis manibus agebat. Tota nocte in oratione, & etiam die usque ad Nonam p. 888.
consumptis, adstantes docere incipiebat, tum, quæ peterent, auscultabat, ægrotos sanabat, lites componebat. Occidente Sole iterum in orationem se dabat. Cibum in septimana semel, in quadragesima nunquam sumebat. Mulieres columnæ ejus septa non ingrediebantur; nec ipsam Anton. vita
ap. Roswei.
Evagr. 1.
c. 14.
Matrem in conspectum admisit, sed cum in illo loco defuncta fuisset, elata voce pro quiete animæ ejus oravit. (*) Vestem gerebat pelliceam, usque ad talos dependentem, caput tegebat tiara, seu pileo-

(*) Optimum contra Protestantes Testimonium! oravit S. Simeon pro Matre, postquam animam e corpore egressam scivit, ergo crede-
Hist. Eccles. Tom. VI. Ccc bat,

Sæculum V.
A.C. 457. pileolus, quo illius Regionis indigenæ uti solebant. Barba proluxa pectori insidebat. In suprema columnæ parte septum erat, quale in nostris suggestis esse solet, cui ad populum loquens innitebatur.

S. Simeon universalis Ecclesiæ curam non omittebat, sed contra Paganos, Judæos, & Hæreticos pugnabat. Quandoque Imperatoribus scribebat, Theodosio enim in causa cujusdam Synagogæ Antiochenæ scripsit. Sæpe Magistratum zelum excitabat, & ipsos Episcopos hortabatur, ut majori sollicitudine ovium

Theod. Lett. p. 565. Philoth. p. 886. suarum saluti invigilarent. Marcianus Imperator sumpto privatae sortis habitu, ad eum invisit, & admiratus est viri prudentiam. Rex Persarum quoque Simeonem reverebatur, cumque aliquando Legati de eo mentionem fecissent, de miraculis & vitæ ipsius instituto narrantes audiens multum delectatus est, Regina conjux ejus oleum, cui Sanctus benedixisset, petiit, atque tanquam donum pretiosissimum grati animi indicis recepit. Omnes Proceres, non obstantibus Magorum calumniis, merita Simeonis audire cupiebant, & virum Divinum vocabant. Ipse autem tanta circumdatus gloria

bat, dari tempus, & ex consequenti etiam locum, in quo defunctorum animæ viventium precibus juvari possent,

gloria se hominum miserrimum credebatur. Sæculum V.
A. C. 457.
Facillimus ad eum omnibus patebat accessus; lene erat alloquium, & jucundum. Quibuscunque interrogantibus, civibus, rusticis, mendicabilis comiter responsum dabat. Ad eos, quos ab infirmitate liberaverat, dicebat: *si quis ex te quærat, quis te sanaverit; dices, Deum te sanasse, cave, ne de Simeone verbum immisceas, si feceris, prædico, infirmitatem redituram.* Theodoretus, qui Sanctum sæpe viderat, collocutus fuerat, & Simeone inter vivos agente, vitam ipsius compendio conscripserat, prævidens, se tot prodigia lecturis ægre fidem facturum, addidit hæc verba: *Quamvis, quotquot homines vivunt, ut ita dicam, totidem mihi testes sint, timeo, ne mea narratio legentibus fabula videatur, omni veritatis specie destituta. Nam quæ hic aguntur, supra humanas vires sunt. Homines autem, ea quæ audiunt, cum viribus Naturæ conferre adsueverunt, & si quid supra esse constet, illis mendacium videtur, qui rerum Divinarum rudes sunt.*

Hic est igitur Magnus Simeon Stylites, quem super Concilio Calcedonensi Leo Imperator consuluit. Responsorias, Evagr. II.
hist. c. 10. quas ad Imperatorem dedit, non habemus, sed illa superest epistola, quam ad Basilium Episcopum Antiochenum dedit, in hunc modum: *Acceptis vestris litteris,*

Ccc 2 Impe-

Sæculum V. *Imperatoris zelum, Religionem, & pium*
 A. C. 458. *in Patrum Fidem affectum admiratus sum.*

Hoc Donum non a nobis est, ut dicit Apo-
stolus, sed a Deo, qui ad preces vestras hanc
bonam voluntatem Principi dedit. Quapropter, quamvis vilis ego sim, contemptibilis, & abortivus inter Monachos, mentem meam Cæsareæ Majestati aperui, & edixi, quid de Fide sexcentorum triginta Patrum, Calcedone congregatorum, sentiam, quod nempe in hac Fide, a S. Spiritu revelata, confirmem, & perseverem. Si enim Salvator Noster in medio duorum vel trium, in Nomine suo congregatorum, præsens est, quomodo fieri possit, ut Spiritus Sanctus in medio tot Episcoporum non sit? ergo pro vera Religione, sicut Josue pro populo Israelis firmus sis, & constans. Rogo te, ut meo nomine pios tuos Clericos, & populum fidelem salutes.

§. X.

S. Leonis epistolæ Constantinopolim datæ.

Cum S. Leo Papa comperisset, Episcopos Ægypti Catholicos Constantinopolim confugisse, plures ad eos dedit epistolas, quibus exules consolabatur, & hortabatur, ut animum caperent. In epistola ultima, 21. Martii, anno 458. data, eorum Nomina usque ad quindecim ponit, quorum primi Nestorius, Athanasius,